

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΒ	893
2/4/2020	

Βασίλειος (Λάκης) Νικολάου Βασιλειάδης

Βουλευτής Πέλλης

Νέα Δημοκρατία

18 Μαρτίου 2020

Προς: Το Τμήμα Αναφορών της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς: την Υπουργό Παιδείας, Έρευνας & Θρησκευμάτων, κ. Ν. Κεραμέως
τον Υπουργό Οικονομικών, κ. Χρ. Σταϊκούρα
τον Υπουργό Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων, κ. Ι. Βρούτση

Καταθέτω ως αναφορά προς τους αρμόδιους Υπουργούς το συνημμένο έγγραφο κ. [REDACTED]
[REDACTED], σχετικά με ζητήματα που αφορούν σε γονείς ατόμων με αυτισμό και αναπηρία και παρακαλώ για τις δικές σας ενέργειες.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Βασίλειος Βασιλειάδης

Προς

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Κοιν/ται: κ. Υπουργό Επικρατείας κ. Γεώργιο Γεραπετρίτη

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΛΩΝΑΡΗΣ του Κωνσταντίνου, κάτοικος Γιαννι-
τσών,

Γιαννιτσά 6/11/2019

Αξιότιμοι κύριοι,

Λαμβάνω την πρωτοβουλία να σας αποστείλω την παρούσα, υπό την ιδιότητα του γονέα ανηλίκου τέκνου με αυτισμό. Να είσθε βέβαιοι εκ των προτέρων ότι όλοι εμείς οι γονείς που μεγαλώνουμε παιδιά με όμοιο πρόβλημα ή παρόμοια προβλήματα υγείας, είμεθα οι ΜΟΝΟΙ που γνωρίζουμε τόσο καλά τί σημαίνει να μεγαλώνεις παιδιά με τέτοια προβλήματα. ΕΜΕΙΣ γνωρίζουμε τον αγώνα, τις προσπάθειες, τις αγωνίες, αλλά και τα έμμεσα προβλήματα που βιώνει η οικογένεια, ώστε να καταφέρει να δώσει σε αυτά τα παιδιά ό,τι καλύτερο μπορεί, ώστε να μεγαλώσουν και να ζήσουν υπό συνθήκες αξιοπρέπειας και φθάνοντας στο μέγιστο των δεξιοτήτων τους. ΕΜΕΙΣ γνωρίζουμε τις προσπάθειες και τον καθημερινό αγώνα που απαιτείται ώστε να νοιώθουν ισότιμα μέλη της κοινωνίας. Μιας κοινωνίας που με μεγάλες προσπάθειες σταδιακά ``εκπαιδεύεται`` να αποδεχθεί τα παιδιά αυτά ως ισότιμα και άξια μέλη της. Πλην όμως απαιτείται για όλα τα παραπάνω και η συνδρομή μιας Πολιτείας, η οποία θα αντιληφθεί τον κομβικό ρόλο που διαδραματίζει σε όλα τα πα-

ραπάνω, και οφείλει, ηθικά και νομικά (Σύνταγμα) να συνδράμει με κάθε πρόσφορο τρόπο, ώστε εν τέλει τα παιδιά αυτά πρωτίστως αλλά και εμείς οι οικογένειές τους, να έχουμε την συμπαράσταση στον συνήθως άνισο αγώνα με την πάθηση αυτή ή τις συναφείς καταστάσεις υγείας των παιδιών. Εμείς τα παιδιά μας αυτά τα βλέπουμε όχι ως βάρος, αλλά ως δώρα της ζωής, όπως και κάθε άλλος γονιός βλέπει κάθε υγιές παιδί του. Δεν διακρίνουμε τα παιδιά μας από τα άλλα παιδιά, πλην όμως η πραγματικότητα μας αναγκάζει να ζητήσουμε στοιχειώδη βοήθεια και κατανόηση από την Πολιτεία, σε απλά, λειτουργικά θέματα, ώστε ο αγώνας μας να μην είναι άνισος και μάταιος, αλλά να μπορούμε να είμαστε και εμείς οικογένειες ήρεμες και λειτουργικές, διασφαλίζοντας και τις σχέσεις των υπολοίπων μελών τους.

Όπως θα έγινε αντιληπτό, δεν μιλώ μόνο για τον εαυτό μου. Σας γράφω έχοντας στο μυαλό μου κάθε οικογένεια που βιώνει παρόμοιες καταστάσεις μέσα στο σπίτι της, κάθε οικογένεια που έχει ένα παιδί προς το οποίο παλεύει νύχτα μέρα να παρέχει με όλες της δυνάμεις της όχι μόνο απέραντη αγάπη, αλλά και κάθε τί άλλο που μπορεί να κάνει την ζωή αυτών των παιδιών λίγο καλύτερη, λίγο πιο ευχάριστη, λίγο πιο λειτουργική.

Και όταν λέμε λίγο πιο ευχάριστη ή πιο λειτουργική, δεν εννοούμε μόνον την παροχή υλικών αγαθών. Εννοούμε πρωτίστως την συνεχή και αδιάλειπτη παρουσία των γονιών στο σπίτι, ώστε να παρέχουμε συνεχή αγάπη, φροντίδα και ασφάλεια στα παιδιά αυτά, εννοούμε την δυνατότητα κάλυψης βασικών αναγκών παιδείας και υγείας τους και εννοούμε την δυνατότητα εμείς οι γονείς να έχουμε την δυνατότητα να είμαστε ήρεμοι, δυνατοί και απερίσπαστοι στο δύσκολο έργο που έχουμε να επιτελέσουμε, όσον αφορά την φροντίδα των παιδιών αυτών.

Υπό τα παραπάνω δεδομένα, λαμβάνω την πρωτοβουλία να σας θέσω με κάθε ειλικρίνεια, ορισμένα πρακτικά ζητήματα στα οποία η Πολιτεία

ΜΠΟΡΕΙ και ΠΡΕΠΕΙ να παρέμβει ΑΜΕΣΑ, βοηθώντας και εμάς τους γονείς παιδιών με σοβαρά προβλήματα υγείας, να παλέψουμε και να σταθούμε όρθιοι στον αγώνα τον οποίον καθημερινά δίνουμε. Κάποια από τα ζητήματα αυτά αποτελούν διαχρονικά αιτήματα και παρατηρήσεις γονέων ατόμων με ειδικές ανάγκες ή δεξιότητες (όπως θέλει κανένας μπορεί να το δεχθεί) ή και συλλογικών φορέων, τα οποία έχουν τεθεί υπ' όψιν πολλές φορές διαφόρων Κυβερνήσεων. Ευελπιστώ με την παρούσα να θέσω ένα μικρό λιθαράκι στην προσπάθεια να προωθηθούν κάποιες λύσεις.

1.- Παίρνοντας λοιπόν παράδειγμα την προσωπική μου περίπτωση, σας λέω ότι είμαι πατέρας ενός ανηλίκου παιδιού με αυτισμό και αναπηρία εφ' όρου ζωής 85%. Εργάζομαι ως ελεύθερος επαγγελματίας (ΚΟΥΡΕΙΟ) 6 ημέρες την εβδομάδα, όλη την ημέρα και να συντηρώ την 4μελή οικογένειά μου. Η σύζυγός μου δυστυχώς δεν μπόρεσε να εργασθεί και δεν μπορεί να εργασθεί, διότι ο υιός μου έχει ανάγκη 24ωρης φροντίδας και παρουσίας προσώπου στο σπίτι.

Εγώ είμαι ηλικίας 51 ετών και έχω χρόνο ασφάλισης 28 έτη.

Αναζήτησα το ενδεχόμενο να βγω σε πρόωρη σύνταξη, ώστε να μπορέσω να αφιερώσω και εγώ χρόνο στην φροντίδα και φύλαξη του τέκνου μου. Θεωρήστε παρακαλώ αυτονόητο ότι η σύζυγός μου, εξυπηρετώντας επί 24ώρου βάσεως το παιδί μας ΜΟΝΗ ΤΗΣ (διότι εγώ αναγκάζομαι να δουλεύω όλη ημέρα), έχει εξαντληθεί και ψυχικά αλλά και σωματικά. Και βεβαίως θεωρώ ότι μετά 28 χρόνια εργασίας, έχω και δικαίωμα αλλά και υποχρέωση, να αφιερώσω πλέον τον χρόνο μου στην φροντίδα του υιού μου.

Η απάντηση του φορέα μου (ΕΦΚΑ) ήταν ότι με τον Ν 4336/2015 προβλέπεται ότι για να μπορεί ένας ασφαλισμένος, όπως εγώ, να βγει σε πρόωρη σύνταξη, θα πρέπει η σύζυγος να έχει πραγματοποιήσει τουλάχισ-

στον 2.400 ημέρες εργασίας ή [8] οκτώ έτη πραγματικής ασφάλισης σε φορείς κύριας ασφάλισης ή και το Δημόσιο, εκ των οποίων οι 600 ημέρες ή τα 2 έτη να έχουν πραγματοποιηθεί τα τελευταία τέσσερα [4] χρόνια.

Η ρύθμιση είναι προδήλως εσφαλμένη, διότι αν θα έπρεπε τα τελευταία αυτά έτη να εργάζεται και η σύζυγος, τότε το ερώτημα είναι ποιος θα φρόντιζε σε 24ωρη βάση αυτά τα παιδιά;;; Πως είναι δυνατόν να υπάρχει η αξίωση να εργάζονται και οι δύο γονείς παράλληλα (διότι αυτό είναι το ζητούμενο κατά τον νόμο), όταν είναι ΔΕΔΟΜΕΝΟ ότι εις εξ αυτών πρέπει ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ να ασχολείται μόνο τμε το παιδί;;;

Πρόκειται περί διατάξεως που πρέπει να καταργηθεί οπωσδήποτε, ως προϋπόθεση πρόωρης συνταξιοδότησεως του έτερου γονέα.

2.- Περαιτέρω, με τον Ν 4336/2015 απαιτείται για την πρόωρη συνταξιοδότηση γονέων αναπήρων τέκνων, όπως ο γονέας να έχει ηλικία 55 έτη και 11 μήνες, να έχει 25 έτη ασφάλισης, και πλέον τίθεται χρόνος παροχής συντάξεως τα 62 έτη. Σημειωτέον ότι έως 18.8.2015, ασφαλισμένος/γονέας με τις ίδιες προϋποθέσεις συνταξιοδοτούνταν χωρίς να τίθεται περαιτέρω ηλικιακό όριο.

Πρόκειται επίσης περί ανεπιεικούς διατάξεως που στερεί ουσιαστικά το δικαίωμα του γονέα ΑμΕΑ να λάβει σύνταξη σε χρόνο που μπορεί πραγματικά να προσφέρει στο παιδί που χρειάζεται την φροντίδα του και την παρουσία του.

Θα πρέπει συνεπώς και η διάταξη αυτή να καταργηθεί.

3.- Σχετικά με την καταβολή ΕΝΦΙΑ από οικογένειες που περιλαμβάνουν άτομα με αναπηρία άνω του 80%, ήδη προβλέπεται η απαλλαγή από τον ΕΝΦΙΑ υπό τις προϋποθέσεις α) Το συνολικό ετήσιο οικογενειακό καθαρό εισόδημα να μην υπερβαίνει τα 12.000 ευρώ, προσαυξημένο κατά 1.000 ευρώ για τον ή την σύζυγο και κάθε εξαρτώμενο μέλος και β)

Το σύνολο της επιφάνειας των κτισμάτων στα οποία κατέχουν δικαιώματα πλήρους ή ψιλής κυριότητας ή επικαρπίας ο υπόχρεος υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, η σύζυγος και τα εξαρτώμενα τέκνα της οικογένειας να μην υπερβαίνει τα 150 τ.μ..

Έτσι όμως τίθεται ως περιουσιακό κριτήριο **μόνο** το εμβαδόν των κτισμάτων ιδιοκτησίας της οικογενείας, χωρίς να λαμβάνεται καθόλου υπ'όψιν η αξία αυτών. Εξομοιώνεται π.χ. ακίνητη περιουσία εμβαδού 150 τ.μ. στο Κολωνάκι με περιουσία 150 τ.μ. σε κάποιο χωριό της επαρχίας, αν και είναι προφανές ότι μεταξύ των δύο περιουσιών υπάρχει χάρδης διαφορά στην αξία τους.

Προτείνεται να προστεθεί κριτήριο που να σχετίζεται και με την αξία της ακίνητης περιουσίας και όχι μόνον το εμβαδόν της, ώστε η ρύθμιση να είναι δίκαιη και να περιλάβει και γονείς που ενδεχομένως έχουν ακίνητη περιουσία εμβαδού άνω των 150 τ.μ. πλην όμως η αξία αυτής είναι μικρή και φυσικά δεν αποφέρει η περιουσία αυτή και κάποια πρόσοδο.

4.- Όσον αφορά την κυριότητα οχήματος από άτομο με αναπηρία αυτισμού:

Προβλέπεται η δυνατότητα απαλλαγής από τα τέλη κυκλοφορίας για οχήματα με κυλινδρισμό κινητήρα μέχρι 1.650 κ.εκ. (θυμίζω ότι π.χ. το δικό μου τέκνο έχει αναπηρία 85%), όταν προβλέπεται για άτομα με αναπηρία άνω του 80% που πάσχουν από παράλυση κάτω άκρων κλπ. δικαιούνται να έχουν όχημα μέχρι 2.650 κ.εκ.. Το ερώτημα που τίθεται ποια ουσιαστική διαφορά θεωρείται ότι υπάρχει μεταξύ των δύο κατηγοριών αναπήρων;;; Μπορώ να σας διαβεβαιώσω, ως άνθρωπος που ζει το πρόβλημα αυτό καθημερινά ΚΑΜΜΙΑ.

Μάλιστα, ελάχιστα οχήματα κυβισμού μέχρι 1.650 κ.εκ. μπορούν να διαμορφωθούν ειδικώς για να εξυπηρετούν τις ανάγκες ατόμων ΑμΕΑ, ενώ

τα άτομα αυτά χρειάζονται οχήματα με μεγάλους χώρους, ώστε να εξυπηρετούνται οι ειδικές ανάγκες εκάστου εξ αυτών.

Αποτέλεσμα είναι π.χ. ένα όχημα 2.000 κυβικών αλλά αξίας 5.000 ευρώ να πληρώνει τέλη κυκλοφορίας αλλά ένα όχημα 1.600 ευρώ αλλά αξίας 20.000 ευρώ να μην πληρώνει.

Εκτιμώ ότι πρέπει να εξορθολογισθεί η διάταξη και να δοθεί η δυνατότητα απαλλαγής από τέλη κυκλοφορίας και σε αναπηρικά οχήματα μεγαλύτερου κυβισμού, συνδεδεμένης της σχετικής απαλλαγής και με την αξία ενός οχήματος.

5.- Αναφορικά με την εξαγορά στρατιωτικής θητείας προκειμένου να συνταξιοδοτηθεί γονέας με ανάπηρο τέκνο, με το παρόν καθεστώς, δεν μπορεί γονέας να εξαγοράσει την στρατιωτική του θητεία, αν δεν συμπληρώσει το 58^ο έτος της ηλικίας του. Αυτό δυσκολεύει πολλούς γονείς να συνταξιοδοτηθούν και να αφιερωθούν στα παιδιά τους. Θεωρώ εύλογο και δίκαιο να απαλειφθεί το ανωτέρω ηλικιακό όριο των 58 ετών, αναφορικά με την εξαγορά της θητείας πάντοτε, προς διευκόλυνση των γονέων που πληρούν τα υπόλοιπα κριτήρια του νόμου, να συνταξιοδοτηθούν.

6.- Τελευταίο και πολύ σημαντικό ζήτημα που θα ήθελα να αναφέρω, είναι το ζήτημα της πρόσληψης εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής στα Σχολεία.

Κατ'αρχήν παρατηρείται το φαινόμενο πολλοί κάτοχοι σχετικών τίτλων σπουδών του εξωτερικού, να μην διαθέτουν τα ελάχιστα καν προσόντα ώστε να εργασθούν και να προσφέρουν στα παιδιά αυτά.

Το πώς αποκτώνται οι τίτλοι αυτοί, είναι ζήτημα που πρέπει να ερευνηθεί οπωσδήποτε από την Πολιτεία. Να γίνουν ενέργειες ώστε να διαπιστώνεται η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ παραμονή στο εξωτερικό των κατόχων των τίτλων

σπουδών και να μην αρκεί το ότι προσκομίζουν έναν τίτλο π.χ. μεταπτυχιακού στο εξωτερικό.

Περαιτέρω, η ενασχόληση με τα παιδιά αυτά, προϋποθέτει αγάπη και διάθεση να εργασθεί κάποιος μαζί τους. Δυστυχώς, είναι σύνηθες το φαινόμενο, να αντιμετωπίζεται η πρόσληψη και η εργασία σε ένα ειδικό σχολείο, ως απλή επαγγελματική αποκατάσταση. Πολλές φορές προσλαμβάνονται άνθρωποι που, όχι απλά δεν έχουν διάθεση να εργασθούν με τα παιδιά αυτά, αλλά δεν έχουν καν τις γνώσεις. Για να μην αδικούμε βεβαίως κάποιους άλλους, υπάρχουν και καλοί και ικανοί και αξιοθαύμαστοι εκπαιδευτικοί στα ειδικά σχολεία. Δυστυχώς όμως υπάρχουν και οι άλλοι, οι ανεκπαίδευτοι, οι απρόθυμοι και οι αδιάφοροι, οι οποίοι όχι απλώς κακώς αμείβονται, αλλά είναι και ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ για την υγεία, την ασφάλεια και την εξέλιξη των παιδιών μας.

Επισημαίνω συνεπώς την ανάγκη επιμελούς επιλογής και αξιολόγησης με κάθε πρόσφορο τρόπο, των ανθρώπων που θα κληθούν, ως δεύτεροι γονείς μετά από εμάς, να ασχοληθούν με τα παιδιά μας, ώστε να τους δώσουν την δυνατότητα και τα εφόδια να φθάσουν τα παιδιά μας στο 100% των δυνατοτήτων του το καθένα.

Συγχωρείστε εκ των προτέρων την έκταση της επιστολής μου, σας γράφω μέσα από την ψυχή μου, την ψυχή ενός γονέα που μάχεται κάθε μέρα, μαζί με μια σύζυγο και μητέρα, με καταστάσεις και προβλήματα που, αν δεν τα ζήσει κάποιος, δεν μπορεί να τα αντιληφθεί.

Ευελπιστώ στην ευαισθησία και κατανόησή σας ώστε να επιλυθούν τα παραπάνω προβλήματα, βοηθώντας μας να κάνουμε λίγο πιο εύκολη την ζωή μας.

Με εκτίμηση,